Ἔτος Α΄. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 27 Αὐγούστου 1911. Ἀριθ. 30.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ„

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Εἴχομεν γράψῃ πρὸ ἡμερῶν ὀλίγας λέξεις, ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καταδιώξεως τοῦ Λαθρεμπορίου, καὶ κατελήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι, καθ' ὃν τρόπον καταδιώκεται τὸ λαθρεμπόριον καὶ ἀπὸ τὰς Τελωνιακὰς καὶ ἀπὸ τὰς Ἀστυνομικὰς, καὶ ἀπὸ τὰς Δικαστικὰς ἀρχὰς, καθ' ὃν μόνον ἀθῶοι πλήττονται, οἱ δὲ ἀληθεῖς λαθρέμποροι ἐξακολουθοῦσι τὸ ἔργον των, τὸ μὲν λαθρεμπόριον οὐδέποτε θὰ περισταλῇ, οἱ δὲ καταδυναστευόμενοι ὡς λαθρέμποροι ἀθῶοι, θὰ εὑρεθῶσιν ἴσως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπίσωσιν ἐνόπλῳ χειρὶ τὸ δίκαιόν των, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν δύνανται διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ οἰκεῖα Προξενεῖα καὶ τὰς πρεσβείας των νὰ ἀξιώσωσι τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οὕτως ἀδίκως καταπατουμένων δίκαίων των.

Ἡ ὁπωσδήποτε ἔκρυθμος αὕτη ἐνέργεια τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, φαίνεται ὅτι δὲν ἐφείλκυσε μόνον τὴν ἰδικήν μας προσοχὴν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων, οἵτινες, παρακολουθοῦντες τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐσχάτως τεθέντος εἰς ἐνέργειαν συστήματος καταδιώξεως τοῦ λαθρεμπορίου, παρετήρησαν, ὅτι ὅλαι ἐκεῖνοι αἱ περιπτώσεις, αἵτινες τῇ παρεμβάσει τῆς Ἀστυνομίας ἢ τῶν διαφόρων «Ἀηδόνων», «Κιχλῶν» ἢ «Κισσῶν» καὶ ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ζήλου ἢ κακῆς τῶν πραγμάτων ἢ τοῦ Νόμου ἀντιλήψεως τῶν Τελωνιακῶν ἀρχῶν, ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς λαθρεμπόρια καὶ οἱ δρᾶσται κατεδικάσθησαν εἰς οὐχὶ μικρὰς ποινὰς παρὰ τῆς Δικαστικῆς ἀρχῆς, ὅλως ἀντιθέτως ὑπὸ τοῦ Δικαστικοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Συμβουλίου, τῆς μόνης ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἧς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ γνώμη δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος, ἐκρίθησαν ὡς μὴ λαθρεμπορικαὶ πράξεις.

Ἡ διαφορὰ αὕτη τῆς γνώμης δικαστηρίου, ὡς τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον, ἀποτελουμένου ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῆς ἐπιστήμης, ἐπὶ πλέον δὲ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τοῦ εἰδικοῦ θέματος τοῦ λαθρεμπορίου δικάζοντος, πρὸς τὴν γνώμην τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα οὐχὶ μόνον περὶ λαθρεμπορίων καλοῦνται ν' ἀποφανθῶσιν ἐν ἑκάστῃ συνεδρίᾳ, ἀλλὰ de omni re καὶ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἐλάχιστα ἐπαρκοῦς πρὸς μόρφωσιν ὀρθῆς καὶ σαφοῦς γνώμης, παρέχει ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον, ὅτι αἱ συνεχεῖς καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν εἶναι ἀπόρροια τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις αὐτῶν ἀναπτυσσομένων πραγματικῶν περιστατικῶν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπόρροια, ἀξιεπαίνου μὲν προσπαθείας πρὸς περιστολὴν μιᾶς ἀληθοῦς μάστιγος τοῦ Δημοσίου πλούτου καὶ τῶν ἐντίμων ἐμπόρων, ἀλλ' ἥκιστα ἐποικοδομητικοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν κείμενον Νόμον. Τὸν δικαστὴν οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὰς ἱερογλυφικὰς ἐπιγραφάς των παριστῶσιν ὡς σῶμα ἄνευ κεφαλῆς, διότι κεφαλὴν ἔχει τὸν Νόμον καὶ αὐτὸν ὀφείλει πάντοτε στενῶς νὰ ἐφαρμόζῃ. Optimus judex qui minimum sibi, εἶπεν ὁ Βάκων καὶ εἶχε πλῆρες δίκαιον. Ὁ παρεκκλίνων τοῦ Νόμου δικαστὴς δὲν εἶναι πλέον δικαστὴς ἀλλ' αὐθαίρετος δημόσιος λειτουργὸς παραβιάζων τὸν Νόμον καὶ μεροληπτῶν.

Τὶ θὰ εἴπῃ δημόσιον καὶ περιστολὴ τῶν ζημιῶν τοῦ Δημοσίου;

Μήπως ὁ ἀδικούμενος ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης πολίτης δὲν ἔχει δικαιώματα ἐξ ἴσου σεβαστὰ πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου; Καὶ ποῦ θὰ εὕρῃ τότε τὸ δίκαιον του ὁ ἀδικούμενος πολίτης, ὅταν ἡ φυσικὴ αὐτοῦ προστάτις, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, τὸν ἀδικεῖ; Ὅταν τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἁλισθήσεται;

Οἱ ἀδικούμενοι πολῖται ἀποφεύγουσι νὰ ἀναιρεσιβάλλωσι τὰς κατ' ἐσφαλμένην πολλάκις ἑρμηνείαν τοῦ Νόμου καταδικαζούσας αὐτοὺς ἀποφάσεις ἢ διότι δὲν ἔχουσι χρήματα ἢ διότι δὲν θέλουσι νὰ παρατείνωσι τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς διαμονὴν ἢ καὶ διότι, δοκιμάσαντες ἐν ἑνὶ δικαστηρίῳ τὴν δικαστικὴν εὐθύτητα, ἀποφεύγουσι νὰ δοκιμάσωσιν αὐτὴν καὶ ἐνώπιον ἄλλου Δικαστηρίου, συνεπῶς καὶ αἱ παραλογώτεραι ἀποφάσεις ἐνδεχόμενον νὰ περιβληθῶσι τὸ κῦρος τοῦ δικαστικῶς ἀλαθήτου καὶ οἱ οὕτως δικάζοντες δικασταὶ θὰ ἐθισθῶσιν εἰς ψευδῆ τινα ἰδέαν περὶ ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, ἥτις θᾶττον ἢ βράδιον δεινὰς θὰ ἔχῃ τὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας ὀφείλει ν' ἀποτρέψῃ ὁ νῦν πάνυ εὐδοκίμως καινοτομῶν Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀφοῦ μάλιστα ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ ἐξυπηρετῇ τὰς ἀνορθωτικὰς βλέψεις του τόσῳ πρόθυμος Βουλή.

Δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἄσκοπον, ἂν ἐλαμβάνετο μέτρον τι, δι' οὗ νὰ ἐπετρέπετο, εἰς τὸν προφανῶς ἀδικούμενον ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων, νὰ ἐκφράσῃ τὸ παράπονόν του, νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ δίκαιόν του ἀζημίως καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε μὲ τὴν ἀπώλειαν τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας.

Χορηγήσατε εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῶν Πλημμελειοδικείων καταδικαζομένων ἀνασταλτικὴν δύναμιν, ἵνα δύνανται νὰ ἐπιδιώξωσι τὰ δίκαιά των ἢ διατάξατε ἐπιθεωρήσεις πραγματικὰς διὰ τὸ ποιὸν τῶν ὑπὸ τῶν Πλημμελειοδικείων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων καὶ συνεπείας διὰ τοὺς δικαστὰς τοὺς ἀπροσέκτως καὶ ἀμελετήτως ἀπονέμοντας τὴν δικαιοσύνην, διότι τότε μόνον ὁ λαὸς θὰ εὕρῃ ἐν τοῖς Δικαστηρίοις, τοῖς Ποινικοῖς τοὐλάχιστον, τὸ δίκαιόν του.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐπὶ τῶν λαθρεμπορίων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἐξετάσῃ σοβαρῶς τὸ ζήτημα καὶ ἀντιβάλλων τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὰς τῶν Πλημμελειοδικείων, νὰ ἀντιληφθῇ τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐπιφέρῃ τὴν διόρθωσιν ἣν αὐτὸς θεωρεῖ πρέπουσαν. Παρίσταται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέτρον, χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ πεποιθήσεως ἣν δέον νὰ ἐμπνέῃ ἡ Δικαιοσύνη, καὶ ἥτις πολλαχῶς ἔχει κλονισθῇ, ὡς πάντως ὁ κ. Ὑπουργὸς θ' ἀντελήφθη, κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν περὶ ἄρσεως τῆς ἰσοβιότητος. τῶν δικαστῶν.

ΕΚΑΣΤΩ ΤΟ ΠΡΟΣΗΚΟΝ

Ἐκεῖνο ὅπερ δειλῶς ἀπετολμήθη διὰ παρεισάκτου καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς συντάξεως, ὡς λέγεται, δημοσιεύματος ἐν τῷ «Ἑρμουπολίτῃ» ἤδη ἀτροκαλύπτως πλέον καὶ ἀπεριφράστως διατυποῦται ἐν τῇ «Ἐφημερίδι». Ἡ ἐπὶ τὴν γραμματείαν τῆς Δημαρχίας ὑποψηφιότης τοῦ νεαροῦ καὶ πεπειραμένου ὑπογραμματέως, τοῦ νῦν διευθύνοντος μόνον τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἔχει ἄδικον. Ἀφοῦ ὁ κ. Δήμαρχος κρίνει τὸν ὑπογραμματέα τοῦτον ἄξιον νὰ διευθύνῃ τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας, ὡς ἔργῳ ἀποδεικνύει, διὰ τὶ νὰ μὴ τὸν προάγῃ;

Φαίνεται ὅτι δὲν τὸν προάγει, διότι, ἂν ἔργῳ, καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον, ἀπέδειξεν ὅτι τὸν θεωρεῖ ἄξιον τῆς διευθύνσεως τοῦ γραφείου τῆς Δημαρχίας, ἐν λόγοις ὅμως, ὧν κατακόρως ἐποιήσατο χρῆσιν, ὑποδηλοῖ ὅλως τοὐναντίον, εἰς τρόπον ὥστε πάντες οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ παροικοῦντες γνωρίζουσι τὴν διὰ τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως ἀνεπάρκειαν τοῦ κ. Ὑπογραμματέως καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ κ. Δημάρχου, λέγεται, ἀπηχοῦσι καὶ τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ τοιαύτη περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ κ. Ὑπογραμματέως γνώμη τοῦ κ. Δημάρχου ἦτο καὶ ὁ λόγος δι' ὃν ὅτε ἐπὶ τὴν διοίκησιν τοῦ Δή-

μου ἐκλήθη ὁ Α. Δημαρχικὸς Πάρεδρος, ἀσκῶν πλήρως τὸ Δημαρχικὸν ἀξίωμα καὶ οὐχὶ κατ' ἐντολὴν, πρὸς παραφύλαξιν τῶν ἰδίων εὐθυνῶν, ἐκάλεσε, καθ' ὃ χρονικὸν διάστημα ἐδημάρχει, εἰς τὴν κενὴν τοῦ γραμματέως θέσιν ἐκεῖνον, ὃν ὁ κ. Δήμαρχος τῷ ὑπέδειξεν, ὡς κοινῶς, καὶ κατ' αὐτὸν ἔτι τὸν κ. Δήμαρχον, κρινόμενον ἱκανὸν, τοῦτο δ' ἐγνώρισε δι' ἐπιστολῆς του καὶ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀξίωσιν νὰ τὸν ἐπιβάλῃ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ, διότι τοῦτο ἐθεώρει ζήτημα τῆς ἀτομικῆς πλέον τοῦ Δημάρχου ἀντιλήψεως, καίτοι ἐφρόνει, ὅτι ἐνήργει κατὰ τὴν εἰκαζομένην τοῦ κ. Δημάρχου βούλησιν, καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ τῷ ἀνήγγειλε τὸν διορισμόν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ πράγματα, ὡς ὁλόκληρος ἡ Ἑρμούπολις τὰ γνωρίζει. Ἂν δέ τις δικαίως ἔψεξε, κατά τι αὐστηρότερον, τὴν ἐπὶ τοῦ, εἰς περιωπὴν ζητήματος ἀναχθέντος, ἁπλουστάτου ὑπηρεσιακοῦ γεγονότος τούτου διαγωγὴν τοῦ κ. Δημάρχου, βεβαίως οὐδέποτε ἐφαντάσθη νὰ μετατραπῇ εἰς ἐλλοχοῦντα ἐχθρὸν τοῦ ἀτυχοῦς ὑπογραμματέως τῆς Δημαρχίας, ὡς αὐταρέσκως θέλει νὰ ἰσχυρίζηται.

Εἶναι θλιβερῶς ἀστεῖον νὰ φρονῇ, ὅτι ἐπετέλει σοβαρόν τι καὶ ὅτι τῷ παρενεβάλοντο, διὰ νὰ τὸν ὑποσκελίσωσι, προσκόμματα ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὅστις διὰ τὸ ἁπλούστερον τῶν ἐγγράφων ἐπεζήτει τὸ ἔλεος πάντων, ἵνα κτενισθῶσι δὲ διάφορα, λόγῳ τοῦ ἀτημελοῦς αὐτῶν, διαρκῶς ἀδιεξίτητα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἀκατάληπτα ὅλως ἔγγραφά του, περιτρέχουσιν ἔτι τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, ἀπομένουσι δ' ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, καὶ παραπίπτουσιν ἔγγραφα, καὶ πολλαὶ δεκάδες πιστοποιητικῶν ἰθαγενείας, αἰτηθέντων ὑπὸ τῆς Νομαρχίας, καθυστεροῦνται ἀπὸ τοῦ 1910.

Εἶναι περίεργος ἡ ἀντίληψις τοῦ ἀνθρώπου φρονοῦντος ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν κίνησιν τῆς ἐργασίας τοῦ γραφείου τῆς Δημαρχίας, ὅταν δὲν κατώρθωσεν ν' ἀντιγραφῇ οὐδὲ κἂν προσηκόντως ἡ προσυμφωνία τοῦ Δήμου πρὸς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρείαν, ἡ μοναδικὴ σχετικὴ πρὸς τὴν σύμβασιν ἐργασία ἥτις τῷ ἀνετέθη, ἀλλ' ἀντεγράφη λελανθασμένως καὶ λελανθασμένον προεκλήθη ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐξ οὗ ἐγένετο ἀναγκαία ἡ σύγκλησις εἰς νέαν συνεδρίαν τοῦ Δημ. Συμβουλίου πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐσφαλμένων, κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας, καὶ βραδύτης μηνὸς σοβαρὰς δυναμένη νὰ ἔχῃ συνεπείας. Εἶναι ἀστεῖον νὰ φρονῇ, ὅτι ἐργάζεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δημαρχίας, αὐτὸς ὅστις προκειμένου νὰ συνομολογηθῇ τὸ δάνειον πρὸς τὴν Ἀθηναϊκὴν Τράπεζαν, ἐνῷ τῷ ὑπεδείχθη ὅτι ἔδει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν προσήκουσαν βάσανον τοὺς χρεωλυτικοὺς λογαριασμοὺς, αὐτὸς κατεγίνετο εἰς τὴν ξυγγραφὴν τῶν βαρυσημάντων περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἄρθρων τῆς «Ἐφημερίδος», τὴν δὲ μέριμναν περὶ τῶν δημοτικῶν συμφερόντων εἷς ἐνδιαφερόμενος ἀνέθηκεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ πρώην Δημάρχου Ἑρμουπόλεως κ. Ἀλεξ. Μάσχα, Παντελάκην Μάσχαν, ὅστις ἀνεκάλυψεν ἓν λάθος 2000 δραχμῶν εἰς βάρος τοῦ Δήμου, τὸ ὁποῖον ὑπεδείχθη εἰς τὸν Συμβολαιογράφον πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Συμβολαίου καὶ διωρθώθη. Τὸ ὅπερ ὅμως τίθησι τὴν κατακλεῖδα εἰς τὰ ἐπιχειρήματα περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀνδρὸς εἶναι, ἡ βεβαίωσίς του, ὅτι τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα του τίθησι ὑπὸ τὴν λογοκρισίαν πολλῶν καὶ ἐπιδοκιμάζονται. Ἰδοὺ τί ἐστὶν αὐτοπεποίθησις, ἰδοὺ πῶς καὶ εἰς ποίους ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις μιᾶς τόσῳ σοβαρᾶς καὶ τόσῳ ἐμπιστευτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ποῖοι οἱ τολμῶντες καὶ πρὸς ἀνώτερα ν' ἀτενίζωσι. Μὴ χειρότερα!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐπέτειος πανήγυρις ἡ ἐν Ποσειδωνίᾳ τελουμένη, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡ μόνη ἑορτὴ τῆς Νήσου μας, ἥτις ἀθρόον συναγείρει τὰ πλήθη, διότι ἀδιστάκτως φρονοῦσιν, ὅτι ἡ βοήθεια τοῦ Προδρόμου εἶναι τὸ ἀσφαλέστερον κατὰ τῶν ἑλωδῶν πυρετῶν φάρμακον, τελεῖται καὶ ἐφέτος ὑπὸ τοῦ ἀξίου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ περικαλλοῦς ἐν Ποσειδωνίᾳ ναΐσκου μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐκκλησιαστικῆς πομπῆς, χοροστατοῦντος κατά τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀθανασίου. Τὸ λαμπρὸν ἀτμόπλοιον τῆς Κυκλαδικῆς «Πέλωψ» θὰ μεταφέρῃ τοὺς προσκυνητὰς εἰς Ποσειδωνίαν καὶ θὰ ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς ἐνταῦθα ἀντὶ μόνον Δραχ. 1,50 κατ' ἀμφοτερόπλουν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν τὸ παράπαν ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὁλόκληρος ἡ Ἑρμούπολις θὰ ἐκδράμῃ εἰς Ποσειδωνίαν, ἵνα προσκυνήσῃ τὴν Τιμίαν ἐκείνην Κεφαλὴν, ἧς μία μανὰς ἐγένετο ὁ δήμιος, ἀλλ' ἥτις, ἐν τοῖς ἀνεξερευνήτοις τῆς θείας προνοίας βουλαῖς, σώζει τοὺς κάμνοντας, οὓς ὁ Κύριος ἐγείρει.

— Ἀμέριστος καὶ δίκαιος ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ἥτις, συναθροίσασα πάσας τὰς ἀνὰ τὰς συνοικίας διεσκορπιομένας ἱεροδούλους τῆς Ἀφροδίτης, ὑπέβαλεν αὐτὰς εἰς τὴν κεκανονισμένην ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἰατροῦ, ὅστις ἀπέστειλεν ἀρκετὰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, εὑρὼν αὐτὰς πασχούσας ἐκ διαφόρων Ἀφροδισιῶν παθημάτων, ἐξ ὧν ἠπειλεῖτο ἡ ὑγεία καὶ ἡ εὐεξία πάντων ἐκείνων οἵτινες θὰ εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ συναντήτωσι τὰ ὄντα ταῦτα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ των. Ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ μέτρῳ, συγχαίρομεν τῇ τε ἀστυνομικῇ ἀρχῇ καὶ τῷ ἀκάμπτῳ ἀστυνόμῳ, ὅστις, προκειμένου περὶ τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, εἶναι ἄκαμπτος ὡς ὁ Νόμος, ὁ ἐπιβάλλων τὰς τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις, καθ' ἃς ἡ ἐλαχίστη παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ καθήκοντος δύνανται νὰ καταστρέψῃ ὁλοκλήρους οἰκογενείας, ὡς ἀτυχῶς πλεῖστα ἔχομεν ἁπτὰ δείγματα.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας περὶ ὥραν 11 1)2 Μ. Μ. διαβκται διερχόμενοι ἔξωθεν τοῦ ἐργοστασίου τῶν Ἀδελφῶν Κουλούρη, ἀντελήφθησαν ἔναρξιν πυρκαϊᾶς. Τὸ γεγονὸς ἀνηγγέλθη προσηκόντως αὐθωρεὶ δὲ εἰδοποιήθησαν διὰ κωδωνοκρουσίας οἱ ἁρμόδιοι οἵτινες σπεύσαντες, ἠδυνήθησαν νὰ περιορήσωσι τὸ πῦρ, μὲ ὀλιγίστας ζημίας ἐν τῷ μηχανοστασίῳ τοῦ Κατεστήματος. Ὡς δὲ ἔξηκριβώθη τὸ πῦρ προῆλθεν ἔκ τινος σωλῆνος τοῦ λέβητος.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Τετάρτης καπνὸς ἀναθρώσκων ἐκ τῆς γαιανθρακαποθήκης τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἀθαν. Ι. Κρίνου ἐσημείου ἀρχὴν πυρκαϊᾶς, ἥτις προελήφθη ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν ζημίας πλὴν τῆς δαπάνης τῆς ἐκκενώσεως τῆς γαιανθρακαποθήκης.

— Μετὰ μεγάλης μας λύπης ἠκούσαμεν τὴν ἐντεῦθεν εἰς Ἀθήνας μετάθεσιν τοῦ παρ' ἡμῖν ἀρίστου ταμίου κ. Στυλιανίδου, μὲ τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων καὶ τὴν εὐπροσηγορίαν οὗτινος ἐθισθεῖσα ἐπὶ μακρὸν ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία μετὰ πολλῆς τῆς δυσκολίας θὰ ἐξοικειωθῇ πρὸς ἄλλον Ταμίαν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς διηνεκοῦς εὐθύνης, τοὺς ταμιακοὺς ὑπαλλήλους δὲν χαρακτηρίζει πάντοτε ἡ προσήνεια καὶ ἡ τῶν τρόπων ἀβρότης καὶ διὰ τοῦτο ὁ κ. Στυλιανίδης ἀπετέλεσε φαινόμενον παρ' ἡμῖν. Συγχαίροντες τὸν ἔγκριτον ὑπάλληλον ἐπὶ τῇ ἐκτιμήσει ἣν ἡ ὑπηρεσία ἐπεδείξατο πρὸς αὐτὸν θὰ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας νὰ ἐπιλήθευον τὰ ἔσα περὶ τοῦ παρατύπου τῆς μεταθέσεώς του ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν «Ἑστίαν» ἵνα μὴ τὸν χάσωμεν ἐντεῦθεν.

— Κατέπλευσεν τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Τρίτης εἰς τὸν λιμένα μας, προερχόμενον ἐκ Πειραιῶς τὸ Γαλλικὸν θωρηκτὸν Amiral Charuer, ὑπὸ κυβερνήτην τὸν πλοίαρχον κ. Mr. Allaire, φέρον πλήρωμα 408 ἀνδρῶν καὶ ὀκτὼ τηλεβόλα.

— Ἐλλείψει τῆς, περὶ ξένα ὅλως καθήκοντα τυρβαζούσης, Ἀστυνομικῆς, ἀρχῆς τὸ κακὸν τῶν διαφόρων κλοπῶν ὁτὲ μὲν ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, ἄλλοτε δὲ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ, τείνει νὰ λάβῃ ἐπιδημικὸν χαρακτῆρα. Τὴν νύκτα λ. χ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην κλέπται εἰσῆλθον δι' ἀντίκλειδος εἰς τὸ ἐν κεντρικωτάτῃ θέσει ἀργυροπωλεῖον τοῦ κ. Σπ. Κωστάλα ἀπεπειράθησαν τὴν διάρρηξιν τοῦ χρηματοκιβωτίου. Εὐτυχῶς ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχεν, ἀπῆλθον δ' ἀποφέροντες ἐλάχιστον χρηματικὸν ποσὸν εἰς χαλκονομίσματα. Παρὰ τοῦ πολυπείρου διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἀναμένομεν τάχιστα τὴν ἄρσιν ἀτόπου, δυσάρεστα ἀπειλοῦντος ἀποτελέσματα.

— Κατὰ τὰς ἐξακολουθούσας ἐν Δήλῳ ἀνασκαφὰς εὐμεγέθης ὄγκος χώματος αἰφνιδίως πεσὼν περέσυρε τὸν ἐργάτην Ματθ. Ἀντωνίνην παθόντα πολλὰ κατάγματα εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη καὶ θλάσιν τοῦ ἑτέρου τῶν ποδῶν. Ἅμα τῷ δυστυχήματι ὁ ἐφορεύων τὴν ἐργασίαν ἐπιμελητὴς κ. Δ. Πίππας ἐκάλεσε ἐκ Μυκόνου ἰατρὸν, καθ' ὃν ἡ τοῦ παθόντος θέσις εἶναι ἀρκετὰ σοβαρά.

— Ληξάντων τῶν συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἀφίκετο σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπός μας κ. Ἀθανάσιος. Τὸν ἀγαπητὸν Ἱεράρχην ὑπεδέχθη ἡ πόλις μας διὰ χαρμοσύνων κωδωνοκρουσιῶν, παρεστάντος ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ πλήθους κόσμου μεθ' ἅπαντος τοῦ κλήρου.

— Ὁ φιλάνθρωπος καὶ εὐσεβὴς συμπολίτης μας κ. Νικόλαος Ἰσιδώρου, ὅστις ὡς γνωστὸν πρὸ καιροῦ ἐπηργύρωσε τὴν ἐν τῷ τεμπλέῳ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἤδη, καθὰ ἐπληροφορήθημεν, ἀνέλαβε τὴν ἐπαργύρωσιν καὶ ἑτέρας εἰκόνος ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ, τῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Αἱ τοιαῦται πράξεις τοῦ καλοῦ τούτου συμπολίτου μας εἶναι ἀξιέπαινοι.

— Δι' ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Σύρου κ. Ἀθανασίου, διωρίσθη ἀρχιτελετάρχης τῶν ἱερῶν τελετῶν ὁ δραστήριος, φιλότιμος, ἀφιλοκερδὴς καὶ ἱκανώτατος περὶ τὰ τοιαῦτα συμπολίτης ἡμῶν κ. Κυριάκος Εὐμορφόπουλος, ἵνα ἐπιβλέπῃ τὴν εὐπρεπῆ καὶ ἔκτακτον διεξαγωγὴν τῶν τελετῶν, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τὴν τάξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπεκροτήθη παρ' ἁπάσης τῆς κοινωνίας μας, καθ' ὅσον ὁ διορισθεὶς θεωρεῖται ὁ καταλληλότατος δι' ἣν τῷ ἀνετέθη ὑπηρεσίαν.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἐκεῖ τιμῶν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ὁμογενὴς συμπολίτης μας κ. Ἠλίας Κεσσὲς ἔμπορος μετὰ τῶν χαριτωμένων τέκνων του Γεωργίου καὶ Λιλίκας, πρὸς τέλεσιν μνημοσύνου τῆς ἀλησμονήτου συζύγου του ἀειμνήστου Ὄλγας, γένους Ἰω. Κελπερῆ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου της.

— Ἀφίκετο ὁμοίως ἐξ Ἀλεξανδρείας χάριν τῶν ἐν Κύθνῳ λουτρῶν καὶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐνταῦθα συγγενῶν του, ὁ ἐκεῖ ἐμπορευόμενος ἀξιόλογος ὁμογενὴς συμπολίτης μας κ. Ἀλέξανδρος Στίνης μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του κ. Βούλας καὶ τῆς σεβαστῆς μητρός της κ. Ἀγγελικῆς Ἰω. Κελπερῆ.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῶν λουτρῶν Κύθνου ἡ εὐγενεστάτη κ. Εὐγενία σύζυγος τοῦ παρ' ἡμῖν φίλου ἰατροῦ κ. Ἰωάννου Καρακαλᾶ, μετὰ τῶν εὐφυεστάτων υἱῶν της Βάσου καὶ Θεοδώρου.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ τῶν λουτρῶν Κύθνου ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Εὐάγγελος Ἰω. Κελπερῆς μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του κ. Θέμιδος.

— Μεθ' αὔριον κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀλέξανδρος Π. Μάσχας.

— Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ὁ θάνατος ἀπέκοψε τὸ νῆμα τῶν ἡμερῶν προσφιλοῦς καὶ ἀγαπητοῦ συμπολίτου, τοῦ **Κωνσταντίνου Μικάρου** πλοιάρχου. Γόνος μιᾶς ἐκ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν τοῦ ἐνδόξου τῶν Ψαρῶν βράχου ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἔστρεψε τὰ βλέμματα πρὸς τὴν μεγάλην τῶν Ψαριανῶν τροφὸν, τὴν θάλασσαν, τάχιστα δὲ διανύσας τοὺς ναυτικοὺς βαθμοὺς ἐγένετο πλοίαρχος, κυβερνήσας πλεῖσθ' ὅσα μεγάλα πλοῖα τοῦ λιμένος μας, ἰδίᾳ δὲ ἀτμόπλοια τῆς ποτὲ Νέας Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας. Τὸν θανόντα διέκρινεν ἔξοχος εὐγένεια αἰσθημάτων καὶ ἄκρα φιλοπατρία. Δυστυχῶς ἡ ἀξία τοῦ μεταστάντος ἀνδρὸς δὲν ἐξετιμήθη δεόντως καὶ, ἀπογοητευθεὶς, ἀπεσύρθη τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ἰδιωτεύοντα δ' εὗρεν αὐτὸν ὁ θάνατος. Ἡμεῖς λυπούμενοι διὰ τὴν ἀπώλειαν τοιούτου ἀνδρὸς, συλλυπούμεθα τοῖς οἰκείοις του, εὐχόμενοι ἵνα τὴν μὲν ψυχὴν τοῦ

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . .	Δραχ.	8.
» ἑξάμηνος . . .	»	5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . .	Φρ.	12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι: Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

μεταστάντος ἀναπκύσῃ ὁ ὕψιστος ἐν σκηναῖς Δικαίων, εἰς δὲ τὰς καρδίας τῶν οἰκείων του ἐπιχύσῃ βάλσαμον παρηγορίας.

— Πλήρης ἡμερῶν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ γηραιός, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη δικτελέσας τροφοδότης Ἀτμοπλοίων, συμπολίτης μας **Ἰωάννης Πολυμενάκος.** Τοῖς οἰκείοις τοῦ μεταστάντος εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐπανέκαμψεν ἐν τῶν ἐν Κύθνῳ Λουτρῶν ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Ἀλεξανδρόπουλος μετὰ τῆς Κυρίας του.

— Ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κ. Π. Γεωργόπουλος.

— Ἐπανέκαμψεν ἐκ Κύθνου ὁ Εἰσαγγελεὺς μας κ. Ν. Κορφιωτάκις.

— Ἀφίκετο ἐκ Ναυπλίου ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐκεῖ Πρωτοδικῶν κ. Ἀλφρέδος Κουρῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας του πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ πενθεροῦ του κ. Ἀντ. Μαρινάκη.

— Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμπολίτης μας κ. Κωνστ Ν. Γεωργιάδης, Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

— Διατρίψας ἐπί τινας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει μας, ἀπῆλθεν, ἐπανακάμπτων εἰς Ἀθήνας, ὁ ἐκεῖ ἔγκριτος νευρολόγος Ἰατρὸς κ. Βλαβανός.

— Παραμείνας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα, ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης μας κ. Ἀντ. Καμάρας, Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ.

— Ἀφίκετο ἐξ Ὀδησσοῦ, ὅπως διαθερίσῃ εἰς τὴν καλὴν ἐν Ποσειδωνίᾳ ἔπαυλίν του, ὁ ἐν Ρωσσίᾳ τιμῶν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα συμπολίτης μας, κ. Γεωρ. Γαβαλᾶς.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν ἐκ Τήνου, μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Πύργῳ θέσιν του, ὁ τῶν ἐκεῖ Πρωτοδικῶν γραμματεὺς συμπολίτης μας κ. Ἀνδρ. Φουστάνος.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας ὁ ἐν Μυκόνῳ δικηγόρος κ. Ἀγησίλαος Ζερβουλάκος.

— Ἀφιχθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ Νέος ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολείων κ. Γεωρ. Σταματᾶτος.

— Ἀφίκετο ἐκ Νάξου ὁ ἐκεῖ δημοδιδάσκαλος κ. Δημήτριος Ἀαρών.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βόλῳ Γυμνασίου κ. Τύρφων Εὐαγγελίδης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συντετριμμέναι ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς δεινῆς καὶ ἀνηκέστου συμφορᾶς, ἐκ τοῦ προώρου θανάτου τοῦ μόνου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν **Δημητρίου Κ. Κοτζάνη,** *ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς συμμεριστίας ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς συμμεριστίας ἡμῶν πρὸς πάντας τοὺς συμμε

MICHELE OPERTI 4

ΠΕΤΡΟΣ Ο ΑΛΙΕΥΣ

Ἰταλικὸν Διήγημα

II

Ἡ φωνὴ τῆς ἀσθενοῦς ἐρρόγχαζεν ἤδη, ἐπὶ δὲ τῆς ὠχρᾶς μορφῆς της ἀπετυποῦτο πλέον ἡ ἀγωνία! Ὁ Ἕκτωρ ἤθελε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ἡ θλίψις τῷ ἀφῄρει τὴν λαλιάν, ἠρκεῖτο δὲ νὰ ἀσπάζηται διαρκῶς τὰς ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ τοῦ θανάτου ἱδρῶτος διαβρεχομένας χεῖρας τῆς μητρός....

Ἡ ἀσθενὴς ἐξηκολούθησε.

Ἀφοῦ ὅμως δὲν ἐπέπρωτο νὰ ἀπολαύσω τοιαύτης εὐδαιμονίας, ὁρκισθῆτε μοι τουλάχιστον ὅτι οἱ ἱεροὶ τοῦ γάμου δεσμοὶ θὰ σᾶς ἑνώσωσιν αἰωνίως καὶ ὅτι, οὕτως ἡνωμένοι, θὰ ἔλθητε.....τὸ ἐλπίζω, ναί.... θὰ ἔλθητε νὰ ραντίσητε τὸν τάφον μου.... μὲ ἓν δάκρυ εἰς μνήμην ἐκείνης....

Ἡ λαλιὰ τῇ ἐπέλειπεν· ἐπάλαισεν ἐπὶ στιγμὴν πρὸς τὸν θάνατον.... Τὸ ὕστατον βλέμμα της ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἕκτορά της.... ἐψέλλισεν ὀλίγας λέξεις καὶ ἡ ὡραία ψυχή της ἀπῆλθε νὰ ἑνωθῇ πρὸς τὴν τοῦ πολυκλαύστου συζύγου της!...

. . . . . .

Εἰς τοὺς πόδας τῆς νεκρικῆς κλίνης δύο νέοι, ὧν ἡ φυσιογνωμία ἐξεδήλου τὴν ζωηροτέραν θλῖψιν, ἐγονυπετοῦν χειροκροτούμενοι· ἦσαν ὁ Ἕκτωρ καὶ ἡ Ἀφροδίτη, δίδοντες τὸν ὅρκον αἰωνίου ἔρωτος. Τοιοῦτοι ὅρκοι, διδόμενοι εἰς τοιαύτας ἐπισήμους στιγμὰς εἰσὶν ἄρρηκτοι, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος συντελεῖ εἰς τὸ νὰ τοὺς καταστήσῃ αἰωνίους. Τὸ ὠχρὸν φῶς τῶν λαμπάδων ἐφώτιζε τὴν συγκινητικωτάτην σκηνὴν ταύτην, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας διεκρίνετο ἡ πτωχὴ Γκίτα, καταβεβλημένη ὑπὸ τῆς θλίψεως.....

Τὸ κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ Πέτρου πλοῖον, βοηθούμενον ἀπὸ ζωηρὰν αὔραν, εἶχε διανύσῃ ἀρκετὸν διάστημα, ὅτε ὁ πηδαλιοῦχος διέκρινεν εἰς τὸν ὁρίζοντα λευκήν τινα στιγμὴν γοργῶς μεγεθυνομένην. Τὴν παρατήρησίν του ταύτην ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν πλοίαρχον.

Οὗτος ἔσπευσε ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἐξήτασε προσεκτικῶς τὸν ὁρίζοντα. Μετ' ὀλίγον ἀφῆκε τὸ τηλεσκόπιον καὶ ἔσεισε μετ' ἀγανακτήσεως τὴν κεφαλήν, δικασελίζων κατὰ τὸ μῆκος του τὸ κατάστρωμα.

— Τί πρᾶμμα νά'ναι αὐτὸ καπετάνιο; ἠρώτησεν ὁ πηδαλιοῦχος.

— Τίποτε, Δελφίνε, ἀπαντᾷ ὁ Πέτρος ἀναλαμβάνων τὸ τηλεσκόπιον καὶ διευθύνων αὐτὸ πρὸς τὴν λευκὴν στιγμήν, ἥτις καθίστατο ἤδη καταφανῶς ὁρατή.

— Μὰ πρέπει πάντα κάτι νά'ναι, ὑπέλαβεν ὁ πηδαλιοῦχος. Εἶναι τώρα δεκαπέντε χρόνια ποῦ σὲ δουλεύω, δεκαπέντε χρόνια ποῦ σε γνωρίζω καὶ γιὰ τοῦτο μπορῶ νὰ ἐξηγήσω καὶ τὴν πλειὸ μικρὴ κίνησι τῶν ματιῶν σου, καὶ...

Ὁ Δελφίνος ἐξηκολούθει νὰ ὁμιλῇ, ἀλλ' ὁ Πέτρος, ὅλως ἀπερροφημένος ἀπὸ τὰς σκέψεις του, δὲν ἀπήντα ἢ κινῶν τὴν κεφαλήν.

— Ἂν δὲν ἦταν τίποτε, ἐξηκολούθησεν ἀταράχως ὁ Δελφίνος, δὲν θὰ εἴταστε τόσῳ στενοχωρημένος.... Ἄστα κ.κ.πετάνιο καὶ κόφτε τὴν περιέργειαν ποῦ μὲ φλογίζει.

Τίποτε, σοῦ τὸ ξανεῖπα, τὸ πολὺ πολὺ ἠμπορεῖ νὰ εἶναι κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ κουρσάρικα, ποῦ τοὺς ἀρέσει νὰ εὐγοδώνουν τὴς δουλειές των.

— Ἕνα κουρσάρικο!...

— Ὅλο κι' ὅλο.

— Τότε τόσῳ τὸ καλλίτερο καπετάνιο, θὰ κτυπηθοῦμε καὶ οἱ στραβαρπάδες αὐτοὶ θὰ δοκιμάσουν τὴν κόψι τῶν μαχαιριῶν μας.

Ὁ Δελφίνος ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας μετ' ἄκρας ζωηρότητος καὶ ἀγρία χαρὰ ἐνεψύχου τὸ μελάγχρουν προσωπόν του.

Ὁ πλοίαρχος ἐξηκολούθει παρατηρῶν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου του καὶ ὅταν ἐπείσθη, ὅτι πραγματικῶς θὰ συνεκρούετο πρὸς πειρατικὸν πλοῖον, κατῆλθε γοργῶς ἐκ τῆς γεφύρας, ἐκάλεσε διὰ συρίκτρας περὶ ἑκυτὸν ὅλους τοὺς ἄνδρας τοῦ πληρώματος καὶ τοῖς εἶπε.

«Βλέπετε ἐκεῖνο τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον προχωρεῖ μὲ τοιαύτην ταχύτητα ὥστε νομίζει κανεὶς ὅτι σατανικὴ ἐνέργεια τὸ ὠθεῖ;

«Αὐτὸ τὸ πλοῖον, γεννᾶοι μου ναῦται, δὲν φέρει τὸ φορτίον τοῦ τιμίου ἐμπόρου, οὔτε κυβερνᾶται ἀπὸ φιλοπόνους ἐργάτας, 'σὰν καὶ σᾶς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου σας τρέφετε τὰς οἰκογενείας σας, ὄχι. Τὸ πλοῖον αὐτὸ καὶ τὸ πλήρωμά του συμβολίζουν τὴν ἁρπαγὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἰσχυροτέρου κατὰ τοῦ ἀδυνάτου. Ἤδη ἀνδρεῖοι ναῦται, τίμια τέκνα τῆς Σαρδηνίας, θὰ φανῆτε τόσῳ ἄνανδροι, ὥστε νὰ ὑποταχθῆτε εἰς τὸν ἰσχυρότερον καὶ θὰ παραδοθῆτε εἰς σφαγήν, χωρὶς νὰ ἐκφέρητε τὴν ἐλαχίστην διαμαρτυρίαν; Ὄχι, μὰ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! χιλιάκις ὄχι, ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος, κινῶν μετὰ λύσσης τὴν μάχαιραν καὶ διευθύνων τὴν αἰχμὴν πρὸς τὸ πειρατικὸν πλοῖον, ὄχι· θὰ παλαίσωμεν. Δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι θὰ παλαίσωμεν; ἠρώτησε στρεφόμενος πρὸς τὸ πλήρωμα».

— Ναί, Ναί, μέχρι θανάτου! ἀπήντησαν ὁμοθύμως, σείοντες καὶ οὗτοι τὰς μαχαίρας των ὧν αἱ λεπίδες, ἀντανακλῶσαι τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ἔλαμπον ὡς ἀδάμαντες.

Πολὺ καλὰ ὑπέλαβεν ὁ Πέτρος, ἐγὼ ἤμην ὑπερβέβαιος περὶ τοῦ θάρρους σας, τώρα συμπληρώσατε τὸν ὁπλισμόν σας, τεθῆτε εἰς θέσιν προσβολῆς καὶ ἀναμένετε ψύχραιμοι καὶ θαρραλέοι τὸν ἐχθρόν.

Τὸ πλήρωμα ὑπήκουσε, ἐκφέρον ὑπὲρ τοῦ πλοιάρχου ἰσχυρὰν ζητωκραυγήν, ἧς ἡ ἠχὼ ἔφθασε μέχρι τῶν ἀντιπάλων ὡς αἱματηρὰ πρόκλησις.

Ὁ Πέτρος, ἐπωφελούμενος τῶν ὀλίγων ὑπολειπομένων στιγμῶν, ἐκάλεσε τὸν Δελφίνον καὶ τῷ εἶπε: (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὸ μεγαλείτερον Ὡρολόγιον.

Οἱ Ἀμερικανοὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε μανιῶδεις διὰ τὰ ρεκὸρ, εἶνε φυσικὸν ὅτι ἐσκέφθησαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ κατασκευάσουν τὸ μεγαλείτερον ὡρολόγιον. Τὸ τέρας τοῦτο τῆς ὡρολογοποιίας ἐτοποθετήθη εἰς τεράστιον οὐρανοξύστην παρὰ τὴν παραλίαν, φαίνονται δὲ εὐκρινῶς αἱ ὧραί του, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἀπὸ οἱουδήποτε σημείου τοῦ ἀπεράντου λιμένος. Δύνασθε νὰ λάβητε μίαν ἰδέαν αὐτοῦ μανθάνοντες ὅτι ὁ ὡροδείκτης ἔχει μῆκος 14 μέτρων καὶ βάρος τόσον ὥστε μόλις καὶ μετὰ βίας δέκα ὀκτὼ ἄνθρωποι ἠδυνήθησαν νὰ τὸν μεταφέρωσι.

Μεγίστη εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ἱστορικὸν θὰ μείνῃ εἰς τὰ παγκόσμια χρονικὰ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Ὑπερέβη τὸ προτελευταῖον κατὰ 301,000,000 δολλάρια.

Ὁ βάμβαξ ὡς βασιλεὺς σημειοῦται εἰς τὰς στατιστικὰς ὡς πρῶτον ἐξαχθὲν κατ' ἀξίαν καὶ ποσότητα εἶδος. Ὁ ἀριθμός του εἶναι 585,000,000 δολλάρια ἐνῷ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἦτο 450,000,000 Κρέατα ἐξήχθησαν ἀξίας 170,000,000, ζῶα 13,000,000 ἄλευρα 50,000,000, βιομηχανικὰ εἴδη 400,000,000.

Σπαθάλη βασιλίσσης.

Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ τρελλὴ σπαθάλη τῆς ἀποθανούσης βασιλίσσης Μαρίας Πίας ἦτο μία ἀπὸ τὰς κυρίας αἰτίας, ποῦ ἔκαμαν τόσον μισητὴν εἰς τὸν πορτογαλλικὸν λαὸν τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Εἰς κάθε εὐκαιρίαν εὕρισκε, καθὼς ἀφηγεῖται τὸ «Παρὶ Ζουρνὰλ», καὶ νέαν πρόφασιν νὰ πετᾷ τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ παράθυρον. Μίαν ἡμέραν διέταξε καὶ ἐτοποθέτησαν εἰς τὸ γραφεῖόν της μίαν λάμπαν, τῆς ὁποίας τὸ ἀμπαζοὺρ ἦτο στολισμένον μὲ κινούμενα ἐκλεκτὰ πολύτιμα λιθάρια. Ἀναλόγως τῆς διαθέσεως τῆς βασιλίσσης, ὁ ὑπηρέτης, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει τὰ τοῦ φωτισμοῦ, ὤφειλε νὰ γυρίζῃ τὸ ἀμπαζοὺρ, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πότε ἔλαμπεν ἀπὸ σμαράγδια, πότε ἀπὸ ρουμπίνια καὶ πότε ἀπὸ τοπάζια. Συχνὰ ἡ βασίλισσα ἐπόθει νὰ ἀλλάζῃ εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ βράδυ ἡ λάμπα πράσινον, κόκκινον καὶ κίτρινον φωτισμὸν καὶ οὕτως ἡ φανταστοπληξία της ἱκανοποιεῖτο ἀπὸ τὰ χρώματα αὐτὰ τῆς ἴριδος. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἐξηφανίσθη αἰφνιδίως ἡ λάμπα ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς βασιλίσσης. Οὐδέποτε ἐγνώσθη ἂν ἡ βασίλισσα εἶχε κουρασθῆ ἀπὸ τὸ παιγνίδι αὐτὸ ἢ ἂν κάποιος πιστὸς φύλαξ τοῦ θρόνου ἐσούφρωσε το πολύτιμον αὐτὸ ἀμπαζοὺρ.

Πενθεραὶ καὶ Νύμφαι

Νεαρὰ καὶ ὡραία κυρία τῆς Νέας Ὑόρκης κατήγγειλε πρό τινων ἡμερῶν τὴν πενθεράν της, ὅτι ἐτάραξε τὴν οἰκογενειακήν της εἰρήνην μὲ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ φορτικὰς καὶ σκανδαλώδεις ἀναμίξεις καὶ ἐπεμβάσεις αὐτῆς εἰς τὰ τοῦ οἴκου της.

Ὁ ἀμερικανὸς δικαστής, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσήχθη ἡ μηνυθεῖσα πενθερά, χαρακτηρίσας ὡς σοβαρωτάτην τὴν ὑπόθεσιν, ἐξέδωκε μὲ τὸ ἑπόμενον σκεπτικὸν τὴν ἀπόφασίν του:

— «Αἱ πενθεραὶ εἶνε ὑποκείμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀναγκαῖα βεβαίως· εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις παίζουν ρόλον συνταγματικῶν μοναργῶν λησμονοῦσιν ὅμως, ὅτι ὑπῆρξαν νύμφαι καὶ αἱ ἴδιαι καὶ νομίζουν, ὅτι ἐξαιρετικόν τι δικαίωμα ἔχει ἐπιφυλαχθῆ εἰς αὐτάς, ὅπως ἀναμιγνύωνται εἰς τὰ οἰκιακὰ τοῦ οἴκου τῶν υἱῶν των, ὁ ὁποῖος ὅμως κάθε ἄλλα εἶνε παρὰ οἶκος ἰδικός των. Καὶ μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἔχουν τὸ δικαίωμα αὐτό, ἐννοοῦν νὰ ἀσκοῦν κάποιαν δεσποτείαν καὶ ἐπιβολὴν εἰς τὰς νύμφας των. Διὰ τοὺς λόγους τούτους εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι ὁ νόμος ὤφειλε ν' ἀπαγορεύῃ εἰς τὴν πενθερὰν τὴν διαμονὴν εἰς τὴν οἰκίαν της νύμφης της ἐπὶ διάστημα χρόνου, ὑπερβαῖνον τὰς δέκα ἡμέρας».

OCCASION

Προσφέρονται πρὸς πώλησιν διάφορα χρησιμώτατα βιβλία εἰς ἀπιστεύτως ἐκπεσμένας τιμάς, οἷον Λεξικὰ Ἰταλοελληνικὰ, Λατινοελληνικὰ, Ἰταλογαλλικὰ καὶ Γαλλικὰ καὶ διάφορα βοηθητικὰ πρὸς ταχεῖαν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Πλατεῖαν **«Κεφενεῖον τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ»** τοῦ κ. Ν. ΡΟΥΣΣΟΥ ἔφθασαν **ΚΟΝΙΑΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΤΟΥΑ** πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ ἀσυναγωνίστους.

Ὁ χειροῦργος ὀδοντοϊατρὸς κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἄνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Θεάτρου.

Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαραγκοῦ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 2 — 3 ὥρας μεταμεσημβρίαν.

Εἰδοποιῶ τὸ Σ. κοινὸν τῆς Ἑρμουπόλεως ὅτι τὸ γνωστὸν Ξενοδοχεῖον μου ΥΙΙΝΟΥ ὁ «**Ἑλληνισμὸς**» κείμενον παρὰ τὴν παραλίαν καὶ παραπλεύρως τοῦ Ζαχαροπλαστείου κ. Ἀλεξ. Κουντούρη. ἐπεσκευάσθη καὶ ἐξωραΐσθη κατὰ πάντας τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, ἀνεκαινίσθη τελείως διὰ νέων ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἠλεκτροφωτίσθη δι' ἁπλέτου φωτὸς καὶ δι' ἠλεκτρικῶν κωδώνων· εἶνε τὸ καταλληλότερον καὶ ἀναπαυτικώτερον δι' οἰκογενείας παραθεριζούσας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἐνοικιάζει δωμάτια κατὰ μῆνα ἢ καθ' ἡμέρας εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς. δίδει δὲ καὶ τροφὴν κατὰ παραγγελίαν.

Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκφράζω τὰς ἀπείρους καὶ ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑρμουπόλεως.

Γεώργιος Α. Κοντιζᾶς
Ξενοδόχος

Δοκιμάσατε τοὺς Ἀγγλικοὺς Σάπωνας PEARS

Εἰς τὸ **Κουρεῖον καὶ Μυροπωλεῖον** ΙΩΑΝΝΟΥ Λ. ΓΡΥΜΑΝΗ

ΝΕΟΝ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
Α. Σ. ΛΕΚΑ
(Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Μιαούλη)

Ἐν τῷ Ζυθοπωλείῳ τούτῳ εὑρίσκεται ὁ πεφημισμένος Ζῦθος Πατρῶν Μάμου καὶ Σας ἡ ποιότης τοῦ ὁποίου ἀμιλᾶται πρὸς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Πίλσεν καὶ Μονάχου. Ἀφθονία μεζέδων. Καθαριότης ἄκρα, περιποίησις καὶ ὑπηρεσία πρόθυμος εἶναι τὰ συστατικὰ τοῦ νέου τούτου Ζυθοπωλείου.

Ἐνοικιάζεται ἡ πλησίον τοῦ Ναοῦ Ἀγ. Νικολάου οἰκία τῶν κληρονόμων Ἀλ. Γλαράκη, εἰς ἣν κατῴκει ὁ κ. Κοκκινόπουλος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Α. Σοφιανῷ δικηγόρῳ.

Εἰς τὸ «ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ» ἔφθασαν **Καραμέλαι γεμισταὶ** πρώτης ποιότητος. Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ.